

Abstrakt

Tato bakalářská práce představuje pokus o srovnání a výklad jednotlivých koncepcí prostorovosti u Martina Heideggera. Na základě jeho semináře v Le Thor v roce 1969 přebírá práce jeho zpětné členění vlastního díla z hlediska otázky po bytí, kdy se táže nejprve po jeho *smyslu*, později *pravdě*, a nakonec po *místě* bytí. Důraz je kladen právě na srovnání přístupů k prostorovosti v těchto různých obdobích i na Heideggerovo vymezení se vůči předchozí newtonovsko-galileovské, respektive karteziánské představě o prostoru. Toto vymezení probíhá postupně od *Bytí a času*, a je z něj zároveň patrné, že Heideggerova koncepce prostorovosti je i přes proměňující se terminologii vcelku konzistentní. Práce se zároveň pokouší zdůraznit, že jeho fenomenologické pojetí je v určitém ohledu převratné, a to zejména díky tomu, s jakými výrazy a pojmy ve svém jazyce pracuje. To vede přímo k tomu, že jeho řešení nemá v oblasti západní fyziky ani metafyziky příliš obdoby, a o to je též vlivnější mimo samo pole filosofie, což je zde demonstrováno na příkladu teorie architektury, kde je vliv Heideggerova pojetí prostorovosti patrný dodnes.

Klíčová slova:

Heidegger, prostor, prostorovost, svět, bytí ve světě, místo, součtveří, krajina, Ortschaft, topologie, jazyk, architektura, teorie architektury